

Iischi Schpраach

«Grad wäderst witt...!»

Strassberg/Inneres Fondei: Wunnärbars Doorfji im griänu Tall...

FOTOS ZVG/WB

albig: immer

Altledägi: ältere ledige Leute

aper: herunter

ärä, irä, rä: ihr (Dativ, der Frau)

asch: dass sie

äswaa: irgendwo

äswas: etwas

Bockji: Ziegenböcklein

Chundsami: Kenntnis

duä: dann

dür: hinüber (unser «dir» – «der-dir»)

Eggapeter: Peter aus dem Ort Egg

eigna Chogä: eigenartiger Querulant

erschtelle (schi): kurz anhalten

frott: schön

Fondei: Hochtal, das bei Langwies vom Schanfigg nordöstlich abzweigt

fuätärä: Vieh füttern, Vieh besorgen

ga: nach (Chur...)

Gitzi: Zicklein

Guldi: Gulden (Münze)

Hääs: Gewand, besseres Kleid

Hafäsuppä: Gerstensuppe im Kesi (Hafen) gekocht

Herrjesses: Ausruf «Herr Jesus!»

jedwäders: jedes der beiden

Landbuäch: Gesetzessammlung, Landrecht

leid: übel, hässlich

Lengwiseri: Frau aus Langwies GR

mä: man (das hätte man....); ihm

nä: ihnen (Dativ)

nooch: nahe

schä: sie (Akkusativ)

schetzi: vermutlich, schätzungsweise

schi: sich (Akkusativ)

Strassberg: Walsersiedlung im Fondei/Gemeinde Arosa

Uusort: entfernter, abgelegener Ort,

var: von der

wäderst: welches von beiden

weidli: schnell, geschwind

witt: willst

Wuäsch: unsauberer Unflat

WB, 14.12.2016 /1

Hitu zellt iisch der Hans Mettier-Heinrich, waa z Langwies im Schanfigger-Tall GR giboru ischt, us schiiner Walser Heimat.

Dr Hans kennt schich sit schiine junge Jaaru in dr Landwirtschaft üs, het aber öi in dr Schwiizer Schggileererüsbildig und in dr Schggiischüel z Arosa gschafft. Är het de ganz groossi Chundsami in dr Gschicht und kännt schich in dä Gmeindarchiivi im Schanfigg güet üs. Soo het är chänne äs Büöch über «Das Hochtal Fondei – Geschichte einer Walseriedlung» schriibe. Daa dri seit är iisch vill über d Walser, waa um 1300 va Davos oder andrä Oortu her in das Hochtal Fondei mit schiine Wäälder und Alpmatte cho sind. Ds Läbu im Fondei ischt hert, im Winter mit schiine Lowwine öi gfäärlich gsii. D Walser heint de 1385 zämu mit de Walser va Arosa und Sapün z Langwies («an dr Lengwis») ä Chircha gibüt, waa no hitu schteit. Schii sind de öi reformierti cho. 1652 heint schi schich va de Ööschtliicher chenne looschöiffe. Vili va dene Familine im Fondei – appa di Engel, Mettier, Sprecher, Zippert usw. – heint aber öi miesse üswandere, vill nach Amerika.

Dr Hans Mettier, wa hitu KultuurFierige in Fondei, in Sapün und Arosa macht, han ich z Langwies chennuträffu. Är het mier de ds inner Fondei, vor allem du Oort Strassberg, ganz meischerlich gizeicht. Strassberg ischt 600 Jaari bis Ändi 19. Jaarhunnert no ganzjäärig va bis zu 200 Lit biwonts gsi. Hitu wont im Winter aber niema me daa. Natiirli perichtet dä Hans in schiinem Büöch no vill mee über schiis Heimat-Tall, über di Oortsnämmu, über di Gmächcher, Briich, Tieri und natiirli öi über d Walser Schprach. Är ischt de öi päreit gsi, iisch fer dischi Sita in Fondeier Walsertsch allerlei z verzelle, intressanti und geischtriuchi Anekdotä. Losä wär im jizz ämaal züöl!

Luschtigs us Fondei

Dr bsuffä Wuäsch

Vor hundert Jaar, grad naem Buu var Chur-Arosa-Baan, ischt äs hübschen Taggsch äns burschikoosi Lengwiseri mit dm Zug ga Chur us gfaarä. Underwägs, uf mä Baanhof ischt än bessära Herr zuä närä ins Abteil ghoched und freeget schä, wie s äso gangi. Schii jammerduo, ja schii müess ga Chur zum Doggr, aber d Lüüt heiend gseid, mä müäss schon am Vormittagg gaan, am Namittagg sii dr leid Wuäsch albig bsuffnä. Waa sch duä z Chur entli das Doggrhuus gfundä kan

hed und zum Doggr ins Schprächzimer choon ischt, so sii dr gliich Herr us m Zug im ä wiissä Hääss für erä gschtandä, und är hei duä gseid, schii soll jetz weidli choon, noch sii är næchter!

Dm Tüüfel zuä

Wiit äwägg, a me Uusort, ischt dr Ätti va me Soon gschoorba. Im Schtall hein sch äs Schtierli kan, wa sch albig zum Holzfürä ingschpanned heind. Dä Schtier hein sch duä au für dä Schlittä mit dm Saarg druf ingschpanned. Dr Schtier sii duä aber gruuusig erschrockä, wa är die vila schwarzä Lüüt gseen hei. Schii heiend nä nümmä möga hebä und ds ganz Fuärwärch sii duä über äs Egg uus und dm Tobel zuä. Dr Soon hei duä zrugg zun dä Lüüt grüäft: «Jetz luägäd au, wie dä narrä Schtier mit mim liaben, seligen Ätti dm Tüüfel zuä faart!»

Än eignä Chogä

Einä heien sch amaal uf mä Handschlittji aper us em Bäärg. Bi rä abschüssiga Schtell, nooch am Abgrund ins Tobel, sie ds Schlittji mid dr Liich druf siitwärts ins Rutschä choon und fascht nümmä z hebä gsin. Da rüeffi einä us m Truurzug hinnä füri: «Lass nä nun gaan, är ischt albig än eignä Chogä gsiin!»

Grad gaar nüd!

Dr Pfarrer hei in dr Karwuchchä än aalti Frau im höchglägnä Sitätal Fondei bsuächt. Under anderem hei dr Pfarrer gseid: «Jaa, jaa, jetzt sind s schon bald tuusigachthundert Jaar, sit dr Erlöser gschoorba ischt.» Duä seit ds Fräuli ganz entrüschtet: «So, so, ischt därs augschoorba! Ja wüsst er, Herr Pfarrer, daa in däm leidä Fondei erfaart mä gwüss schon grad gaar nüüd!»

Well wer zämmä?

Im än andärä Sitätal, i Sapün, seit mä mä, heint zwei Altledägi ghuused. Jedwäders hed schlächt und rácht es eiges Betribli gfüärt. Schi heind denn im Winter näbad änand im ä Toppelschtall gfuäteräd. Di eint Hälfti vom Schtall hed dm Männli ghöört und di andr Hälfti äben dm Fräuli. In ärä churzä Pausä bim Fuätärä heind denn beedi per Zuäfall über ds Türli usser gleent und über allerlei naagsinned. Duä hed är schich zu rä elend rischkantä Fraag überwundä. Är rüeftdür zun irä: Ich bin älein, und du bischt älein, well wer zämmä? Schii hed schetzi gsinned, das hättä mä schon vor vierzg Jaar chönnä und rüäft: «Grad wäderst witt, du Häxänarr!»

Waa är well

Äs aarms Hudermännli hei fruejer ämaal vam Nachpuur äs Gitzi gschtolä und gmetzged. Na dä Gsetz vam damaaligä Landbuäch hättä mä das Männli müässä hirichtä. Dr Scharfrichter va Chur sii nä duä aber vill ztührä gsin, und duä heien sch gseid, schi gäbend jetz däm aarmä Tüüfel zwei Guldi, und den soll er schi ga lan hirichtä waa är well!

Dr nutzlos Züügä

Än andärä ischt für ds Gricht zitiert chon, will r ä Christbomm gschtolä soll han. Das sii ä vrdammti Lugi, är hei no nie äswas gschtolä, hed r schtiif und feschtpaupted. Dr Richter seid aber, ds Leugä nützä nä nüd, schi heiend Züügä. Dua seid dr Anklagt, sää sii nid mügli, inn hei niemed anderscht gseen as ds Buebj van Eggapeter, und es Chind müess er nid as Züügä lan gäältä!

Dran gwennä

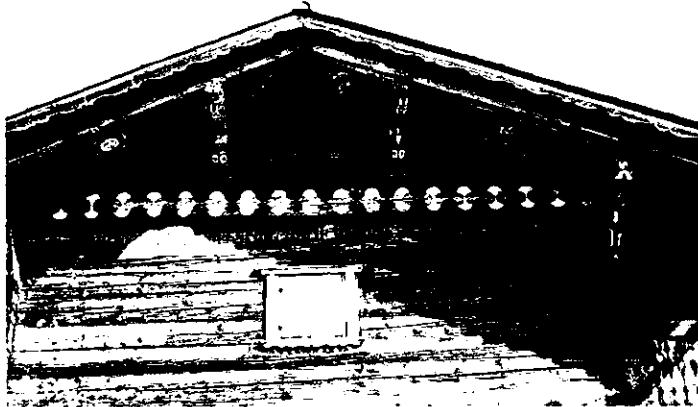
Äs alleinschtedens Püürli hed zum Veedoggtr gjammered, schins Bockji sii gwüss erchranked. Dr Doggr hed denn das Bockji undersuächt und seid, da feeli gaar nüüd, aber daa in däm Dürrzug hei s z chaald, das müäss äswaa in d Wermi choon. Duä seid ds Püürli, jaa de müess er s gwüss in ds Schtubji nän. «Sää geid gwüss nid», seit dr Doggr, «wäg m Gschank!» Ds Püürli meint druf, jaa, äs würd schi de schon dran gwennä!

Ds Gsangbuach

Äs hurtigs Frauäli ischt am ä Sunntig weidli dr Chilchä zuä gloffä. Undr em Arm hed sch ä wackärä Schtuck Schpäck inklemmt kan. D Nachpüüri freegäd schä duä, wahin asch mid däm Schpäck well. Ds Fräuli erschellt schi – und luäged – und rüäft den erschrockä: «Herrjesses, den han i jetzt ds Gsangbuach in d Hafasuppä gwoorfä!»

Hans Mettier-Heinrich, Fierer und Fondei-Kenner, Langwies.

Gmaalti Fassaada im Fondel, 1785: «Alles Ding währt seine Zeit, Gottes Lieb in Ewigkeit»

Strassberg: Walserhus mit Löuba.

«D Lit laa redu, d Chiä laa chalbru»

Wallisersprichwort

Wörtlich übersetzt, heisst dies:
Die Leute reden, die Külie
kalbern lassen. In übertrage-
nem Sinne: Man soll das
Geschwätz der Leute nicht zu
ernst nehmen.

Wie seit me
fer das?

Was biditet uf Güöttitsch:
1. Bäzzji?

2. gottmarkit/gottmerkit?

Wie seit me uf Wallissertitsch
fer:

1. An der Prozession teil-
nehmen?

2. Seitentüre der Scheune?

UND EWWERS GSCHICHTJI

Schriibet öü!

Wenn ler en Erinnrig us Ewwum
Läbu, es Gschichtji, e Zelleta odär
e Sag, es Schprichwoort, Wizza,
es Gidicht oder suscht eppis
wisst, waa ler kannet und waa öü
fer andri intressant weeri, so
schriibät iisch. Wier hätti güt
Platz fer Ewwe Biitrag. Es sellti appa
bis 80 Zille sii - z.B. andert-
halb Schribmaschschiinesite Ari-
al 12 Punkt. ler chennet öü in Hand-
schrift schnibu. Wier tie schi de
schoo in du Kompiuter dri.
D Adräss heisst:

lisch Schprach
Neuweg 2
3902 Brig-Glis

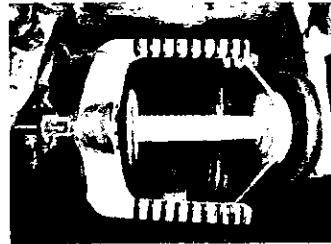
Und vergässet nit, e Foto va Eww
derzüe z tue, dass mu di, wa
schriibunt, öü gseet, und, wenn
ler heit, zwei Foto oder Abbildigā,
waa z Ewwum Text passunt! Wier
chänne de öü Foto derzüo und va
Eww sälber cho machchu. Danke
no fer intressanti Weerter,
Schprichweerter und Redewendi-
ge! Und alle zämu e güeti Zit!

Alois Grichting

ESOO WEERI S RÄCHT GSII

Jaa, was biditet das uf Güöttitsch?

1. Häärmji: Dies ist ein Aufwin-
destück mit zwei Flügeln am
Spinnrad:

2. Blettri: Damit wird eine ge-
fleckte Ziege bezeichnet, die
einen Stern am Kopf zeigt. Das
Blettri ischt mer vill wäärt =
Diese gefleckte Ziege schätze
ich sehr.

Und wie seit me fer das uf Wallissertitsch?

1. Zwei verschiedene Garne zu
einem Doppelgarn zusam-
mendrehen? Dies heisst
«zwurnu». Man erkennt darin
sehr gut den Stamm «zwei».

2. Schnur oder Band zum An-
trieb des Spinnrades: Sie/es
wird «Seita» genannt. Daa het
s d Seita gchklept = Daa zer-
riß das Antriebsband.

WB,

14. 12. 2016 /3